Woensdag, 8 April 1942 | DAGBLAD | 59ste Jaargang, No. 3569

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29.
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc 19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba: J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Hitlers Lente-campagne in Lybië begonnen.

2000 Luchtaanvallen op Malta.

Japanse militaire Attaché uit Kuibysjev teruggeroepen.

U.S.A.: Nog meer particuliere bedrijven omgeschakeld tot de oorlogsindustrie; stopzetting bouwbedrijven te verwachten; verbod ijzer en staal voor bepaalde doeleinden.

MALTA 24 UUR LANG BESTOOKT.

Massa's van Duitse bommenwerpers, die toeslaan op een basis van 24 uur, gaven het Britse versterkte eiland Malta gisteren zijn hevigste luchtaanval van de oorlog en lieten het 2000e luchtalarm in Malta loeien sedert Italië in het conflict trad. 2 Junker-duikbommenwerpers en 2 escorterende Messerschmitt-gevechtsvliegtuigen werden vernield. Een andere Junker-duikbommenwerper is mogelijk vernield en 2 andere vliegtuigen werden beschadigd gedurende de urenlange intensieve aanval. Een autoriteit zeide, dat de ergste berichten te kennen geven, dat het aantal ongevallen „niet groot is, gezien de omvang van het bombardement" (La Valetta, Malta, (AP) 8.4).

HITLERS LENTE-OFFENSIEF IN LIBYE GEOPEND.

Drew Middleton seint uit Londen: „De As wierp 125.000 man over de Libyse woestijn naar de Britse linies bij de opening van Hitlers lente-campagne waarmede de nazies hopen Egypte te veroveren en door Mesopotamië te slaan naar Ruslands Zuidelijke flank. Terwijl de Britse patrouilles vochten om het getij van 3 pantser-divisies en 6 infanterie-divisies te stuiten, bombardeerden as-vliegtuigen Malta en Alexandrië.

Op het ogenblik heeft de Duitse Maarschalk Erwin Rommel het commando over 2 Duitse pantser-divisies, 1 Italiaanse pantser-divisie en 6 infanterie-divisies in de woestijn. In tegenstelling zijn de Britten verzwakt door het zenden van de Australische veteranen van Noord-Afrika om te vechten onder Generaal MacArthur in de defensie van hun eigen land. 30 Luchteskaders — gelijk ingelichte kringen hier van mening zijn — leveren de steun in de lucht voor het offensief van de as.

Terwijl de as beweerde aanvankelijke winsten te hebben behaald in het Libyse krijgstoneel op 100 mijl ten Zuid-Westen van Tobruk, zeide het Britse commando te Caïro slechts: „Onze gevechtspatrouilles waren gisteren wederm actief in de Libyse woestijn" (Londen, (AP) 8.4).

NIEUWE AS-AANVAL IN LIBYE.

Een militaire commentator gaf te kennen, dat de asstrijdkrachten een nieuwe aanval hebben ondernomen op de Britten in Libye. De commentator zeide: „Er is enige grotere activiteit in Libye, waarvan wij meer zullen horen." Hij kon echter niet zeggen wat de omvang is van deze „activiteit", doch wist, dat het „vijandelijke activiteit" is. Bijzonderheden zijn in Londen niet bekend (Londen, (AP) 8.4).

BRITTEN TEN ZUIDEN VAN MEKILI TERUGGEDREVEN.

Het Duitse Hoofdcommando meldde, dat de Britse strijdkrachten in Libye zijn teruggeworpen ten Zuid-Oosten van Mekili waar het woestijnfront wekenlang gestabiliseerd was (Berlijn, (AP) 8.4).

RAAD VOOR DE STILLE OCEAAN WEER BIJEEN.

Bij de tweede bijeenkomst van de Raad voor de Stille Oceaan gaf Roosevelt een overzicht van de versterkingen, die door de Verenigde Staten zijn gezonden naar verscheidene punten in de Stille Oceaan. Deze werden door den Britsen Ambassadeur Lord Halifax beschreven als „zeer bemoedigend".

Halifax maakte deze optimistische opmerking, toen hij na de bijeenkomst met de verslaggevers sprak. Hij zeide, dat de versterkingen, welke de Verenigde Staten gezonden hebben naar verscheidene punten van de Stille Oceaan, zowel uit manschappen als uit materiaal bestonden.

Walter Nash, Gezant van Nieuw Zeeland in de Verenigde Staten, zeide: „Alles gaat schitterend" (Washington, (AP) 7.4).

BRITSE TORPEDOJAGER VERGAAN.

Het volgende communiqué werd door de Britse Admiraliteit uitgegeven: „Bericht werd ontvangen, dat de torpedojager „Havock" vergaan is nabij de Tunische kust. Het schip ging geheel verloren. 1 Opvarende van de „Havock" verloor het leven. Zijn bloedverwanten zijn in kennis gesteld. Men gelooft, dat de rest der bemanning van de „Havock" in veiligheid is" (Londen, (AP) 7.4).

SUCCESSEN VAN DUITSE DUIKBOTEN DOOR BERLIJN GEMELD.

Een speciaal communiqué van Hitlers Hoofdkwartier luidt als volgt: „In voortdurende aanvallen op de Amerikaanse en Britse voorraadschepen hebben Duitse duikboten nieuwe successen behaald door het tot zinken brengen van 16 vijandelijke koopvaardijschepen met een totale scheepsruimte van 104.000 ton.

13 Van de schepen werden nabij de Amerikaanse kust tot zinken gebracht en de rest nabij de Afrikaanse kust (Berlijn, (AP) 8.4).

DUIKBOOTAANVALLEN NEMEN AF, ZEGT KNOX.

De Noordamerikaanse Secretaris van Marine, Frank Knox, deelde mede, dat de aanvallen van Duitse duikboten op de scheepvaart langs de Atlantische kust der Verenigde Staten de vorige week belangrijk zijn afgenomen en dat deze vermindering het gevolg zou kunnen zijn van de beschermingsmethoden, die de laatste tijd door de marine worden toegepast.

Bij het bespreken van de duikbootsituatie op een persconferentie zeide Knox, dat de ondervinding van de marine met duikboten in de Noordatlantische Oceaan heeft aangetoond, dat zij in groepen opereren.

Knox zeide tot de verslaggevers: „Bij het maken van Uw verslagen is het nodig, dat Gij dit feit onthoudt, omdat dit verantwoordelijk zou kunnen zijn voor het afnemen van de aanvallen langs de kust gedurende de vorige week. Van de andere kant zou de vermindering kunnen komen door de methoden, die de laatste tijd gevolgd worden".

De Marine maakte 14 duikbootaanvallen bekend in het Westelijk deel van de Atlantische Oceaan en aangrenzende wateren gedurende de vorige week.

Marine-autoriteiten zeiden echter dat slechts twee daarvan, een tanker en een sleepboot, feitelijk langs de kust werden aangevallen. De andere aanvallen hadden plaats vóór 29 Maart of anders in het Caraïbische gebied, dat niet door de verklaring van Knox gedekt werd (Washington, (AP) 7.4).

JAPANS MILITAIRE ATTACHE VERTREKT UIT RUSLAND.

De Duitse radio meldt, dat Kolonel Michitake Yamoaka, Japans militaire attaché in Rusland, om onbekende redenen uit Kuibysjev vertrokken is naar Tokio. Dit bericht zou stammen uit bevoegde kringen te Tokio (Berlijn, (AP) 7.4).

NIEUWE AMBASSADEUR VAN U.S.A. IN KUIBYSJEV.

De nieuwe Noordamerikaanse Ambassadeur, Admiraal William Harrison Standley, arriveerde alhier (Kuibysjev, (AP) 7.4).

CONCESSIE VAN BRITSE CABINET AAN BRITS INDIE.

Mohammed Ali Jinnah, President van de Moslem Liga, zeide, dat het Britse cabinet heeft toegestemd, dat een Indiër wordt benoemd tot Minister van Defensie als een concessie aan de Indische critiek op het oorspronkelijke Britse voorstel voor de naoorlogse onafhankelijkheid van Indië. Niettegenstaande gaf Pandit Jawaharlal Nehru ronduit zijn tegenwerpingen te kennen tegen andere phasen van het programma. Nehru is leider van het Hindoese „All India" Congres, zodat verwacht wordt, dat het gehele plan toch niet de algemene goedkeuring zal wegdragen.

Jinnah zeide, dat de Britse onderhandelaar Sir Stafford Cripps hem hedenmiddag omtrent het aanbod betreffende het Ministerie van Defensie vertelde en zeide, dat het voorstel morgen door de Moslem Liga zal worden overwogen (New Delhi, (AP) 7.4).

ROOSEVELT RICHT ZICH TOT DE ARBEIDERS.

Het bestuur van de „United Automobile Workers Union" stelde voor, dat de grens van 25.000 dollar per jaar zal worden gesteld voor de individuele inkomsten gedurende de oorlog en stelde voor, dat in ruil daarvan de Noordamerikaanse arbeiders defensie-aandelen zullen aanvaarden in plaats van alle loon voor overuren voor meer dan 40 uren per week. Het bestuur beval de aanneming aan van het voorstel van de Oorlogs Productie-raad, dat de vakverenigingen zullen afzien van het dubbele loon op Zon- en feestdagen gedurende het verloop van de oorlog.

In een brief van Roosevelt, die op een speciale oorlogsconferentie van de verenigde automobiel-werkers werd voorgelezen, verklaarde hij, dat het de bedoeling van de Regering is „om opnieuw met de werkgevers over de contracten te onderhandelen waar het nodig is om te verzekeren, dat de overschotten door het afzien van dubbel loon of premies niet ten bate komen van de werkgevers maar van het land". Hieraan voegde de brief toe: „De voorwaarde in sommige contracten van vakverenigingen waarin een dubbel loon vereist wordt of andere premie-betalingen voor werk dat gedaan wordt het weekeinde of feestdagen verricht wordt, is volkomen te begrijpen in vredestijd. Doch in oorlogstijd legt dit een rem op de productie. Het veroorzaakt, dat de fabrieken op Zon- en feestdagen sluiten. Het helpt onze vijanden" (Detroit, (AP) 7.4).

BURGERS MOETEN NOG MEER OFFERS BRENGEN.

Productie-chef Donald Marr Nelson onthulde, dat de productie van de meest bestendige goederen zal worden stopgezet tegen 31 Mei. Nelson verklaarde: „De geschiedenis zal aantonen of wij te snel of te langzaam hebben gehandeld".

In de poging om de burgerlijke industrieën te beperken en deze over te schakelen op de oorlogsproductie zeide Nelson, dat een hoogtepunt van het programma binnen enkele dagen zal worden bereikt met de uitgifte van orders om de meeste particuliere bouw stop te zetten en het gebruik van ijzer en staal in honderden artikelen te verbieden. De veranderingen besprekende zeide Nelson: „Wij nemen dingen van de mensen weg, die een levensstandaard maken, doch dit is de weg van een totale en algehele oorlog en de prijs voor een spoedige overwinning".

Nelson gaf de volgende punten op als bemoediging in de oorlogsproductie:

1) De overschakeling van de automobiel-industrie naar de oorlogsproductie is „boven mijn verwachting gegaan. Zij doet een grote taak".

2) De grote fabriek van de Ford Motor Company voor zware bommenwerpers zal ongeveer een maand vroeger in werking treden dan tevoren werd verwacht.

3) De campagne om de oorlogsproductie met 25% te doen toenemen binnen de volgende paar maanden boven de bestaande wordt voortgezet „op zeer bevredigende wijze".

4) Nelson was van mening, dat de Verenigde Staten het doel van 8 millioen ton aan scheepsruimte dit jaar zullen bereiken.

5) De militaire uitgaven over Maart bedroegen anderhalf milliard dollar voor ammunitie en aanbouw alleen of driemaal zoveel als Maart van het vorig jaar. Nelson gaf het meest optimistische beeld over de oorlogsproductie dat tot nu toe door hem gegeven werd, doch zeide, dat de geschatte vereisten van leger, marine en de maritieme commissie „in sommige gevallen groter waren dan wij kunnen produceren in 1942 en misschien zelfs in 1943" (Washington, (AP) 7.4).

ONDERHANDELINGEN OVER VERKOOP FRANSE SUIKER AAN DE V.S.

Officieel werd bekend gemaakt, dat Frankrijk onderhandelt over de verkoop van suiker aan de Verenigde Staten van het eiland Reunion in de Indische Oceaan. Tegelijkertijd ontkenden de autoriteiten, dat suiker van Martinique en Guadeloupe naar de Verenigde Staten zal worden gezonden. Er werd op gewezen, dat het eiland Reunion meer of minder op de koers ligt van de Amerikaanse schepen, die oorlogsmaterialen brengen naar de Rode Zee en de Perzische Golf en zij de suiker zouden kunnen oppikken op de terugreis.

Reunions jaarlijkse suikerproductie bedraagt van 68.000 ton tot 88.000 ton (Vichy, (AP) 7.4).

Het nieuws van vandaag.

Over de mannen, die ons Indië verdedigen is reeds een tijd lang niets vernomen. Thans hebben wij een bericht over Hein ter Poorten en het afgeven van zijn sabel aan den Japansen generaal (blz. 2). Dan is er een bericht van Hubertus J. van Mook, die naar Londen gaat en die tevens vertelde, dat er in Melbourne een Nederlands Indische commissie in Australië en Nieuw Zeeland is opgericht ter behartiging van de Indische niet-militaire belangen. Verder zullen de ontsnapte officieren bij de staf van MacArthur worden gevoegd (blz. 2).

Coenraad E. L. Helfrich tenslotte is benoemd tot Commandant van alle Nederlandse strijdmachten in het Verre Oosten. Wáár Helfrich zit, is onbekend (blz. 2).

In verband met „tendentieuze" redevoeringen van Indischmensen hebben de Japanners besloten represailles te gaan nemen op onze landgenoten op Sumatra (blz. 2).

De grote Nederlandse luchtmacht die volgens de berichten op blz. 2 uit Indië is ontsnapt, zal vanuit Australië opereren tegen de Japanners.

Nu de grote man van Batan vertrokken is, schijnt het daar minder vlot te verlopen. De Amerikanen trekken er steeds meer terug (blz. 3). Eveneens in het Verre Oosten, in Brits Indië kan men maar niet tot een vergelijk komen, zodat de Japs, die met Pasen hun aanval op dit in zichzelf verdeelde land begonnen zijn, vrij spel hebben.

Aan de andere zijde van het strijdtoneel in het Verre Oosten ligt de Stille Oceaan. De Raad van de Stille Oceaan is weer bijeengekomen en Roosevelt heeft medegedeeld, dat versterkingen gezonden zullen worden naar verschillende punten van deze oceaan (blz. 1). Ook de Interamerikaanse Defensieraad is nog steeds in vergadering. Hierover handelt een artikel op de voorpagina. Knox heeft gezegd, dat de duikbootaanvallen op de Noordamerikaanse kust momenteel afnemen (blz. 1).

George Marshall is met Harry Hopkins in Londen aangekomen. Men bericht, dat een groot leger zich in Britannië en het oefenen is voor een invasie op het vasteland (blz. 3). Is dit een gunstig teken, ook verder is de situatie in Europa niet zonder hoop.

De Russen blijven winnen, en de Duitsers blijven terugtrekken. Wel langzaam, maar ze gaan. Bij Moskou behalen de Russen veroveringen. Aan de Krim worden de Duitsers afgeslagen. Bij het Ilmen-meer rennen de Duitsers terug. Staraya Russa is het toneel van een Duitse paniek. Al deze vreugde-tijdingen op blz. 3.

Doenitz' Duikboten.

De Inter-Amerikaanse Defensieraad is dezer dagen te Washington bijeengekomen en de questie van de scheepvaart tussen de landen van het Westelijk Halfrond heeft daardoor de volle aandacht. Men kan dus verwachten, dat de successen van de Duitse duikboten, zij het niet geheel, dan toch voor een groot deel zullen afnemen.

Sedert begin Februari, reeds vóór de aanval op het eiland Aruba, veroorzaakten de duikboten van den Duitsen Admiraal Doenitz, Commandant van de duikbotenvloot der nazies, dagelijks talrijke slachtoffers en brachten zij telkens meer schepen met kostbare materialen tot zinken.

Ook waren het niet alleen Noordamerikaanse, Britse, Nederlandse of andere Geallieerde schepen, die verloren gingen. Braziliaanse, Uruguese en zelfs Chileense vaartuigen werden zonder onderscheid getorpedeerd. Het was duidelijk, welke bedoeling de nazies hiermede hadden.

Zij begrijpen, dat de Noordamerikaanse productie elke dag meer kracht geeft aan de Verenigde Landen, terwijl hun eigen kracht telkens meer verslapt door de hevige slagen, die hun niet alleen door de Russen worden toegebracht, doch ook de bombardementen van de Koninklijke Britse Luchtmacht.

Deze productie willen zij zoveel mogelijk hinderen en vertragen en een middel hiertoe is om haar te onthouden van de vitale materialen, waaruit de wapenen moeten worden gesmeed, zoals bauxiet uit Suriname, tin uit Bolivia, rubber uit Brazilië.

Dan wensen zij te beletten, dat de Verenigde Staten hun Zuidelijke Amerikaanse buren zullen voorzien van wapenen om ook de defensie van Zuid-Amerika zo goed mogelijk op te voeren en voorbereidingen te treffen voor een eventuele toekomstige invasie.

Zoals wij hierboven schreven behaalden de Duitse duikboten enigermate succes, hoewel niet zó groot als Berlijn wilde doen voorkomen of de op Curaçao aangespoelde zeelieden — die de Duitse methoden aan den lijve ondervonden — vertelden.

Behalve de moeilijkheden, die de Noordamerikaanse fabrikanten ondervonden, werden de Zuidamerikanen steeds bezorgder omtrent de belangrijke leveranties uit de Verenigde Staten en liepen hun diplomaten in Washington de drempel plat van den steeds geduldigen Benjamin Sumner Welles.

Zelfs Argentinië, dat zich ondanks alles neutraal wenst te houden en „zaken als gewoonlijk" wil blijven doen, moest de ontberingen gevoelen en nog vernamen wij dezer dagen, dat aan plaatselijke agenten op Curaçao werd medegedeeld, dat voorlopig zekere eetwaren niet geleverd kunnen worden wegens gebrek aan tinplaten waaruit de bekende blikjes voor het verpakken der diverse artikelen worden gemaakt.

Geen ernstiger spel is er gespeeld in de huidige oorlog, dan die, welke thans de Noordamerikaanse Marine in een voortdurende alarmtoestand houdt. Het is een spel, dat in vele opzichten overeenkomst vertoont met het schaakspel. Maar toch kan in dit schaakspel het einde dat men noemt „schaakmat" niet worden getolereerd.

Hoe de Noordamerikaanse Marine met behulp van de legervliegtuigen dit spel speelt is een geheim, dat slechts bekend is aan enkele hooggeplaatste officieren. Enkele dagen geleden werd echter een sluier opgelicht omtrent het aantal vijandelijke „stukken", dat van het bord werd geslagen.

Met de bekendmaking, dat in totaal 25 vijandelijke duikboten sedert het begin van de oorlog werden vernietigd, deed de Noordamerikaanse Marine inderdaad een onthulling, welke „goed nieuws" genoemd kon worden.

En hoewel niet alle 25 duikboten in de Atlantische Oceaan tot zinken werden gebracht, bestond dit aantal toch altijd uit een 19, een cijfer dat ook niet slecht te noemen is. Tevens heeft de Noordamerikaanse Secretaris van Marine Frank Knox steeds te kennen gegeven, dat hij niet opgeeft als „gezonken" de duikboten die niet met alle zekerheid naar de bodem worden gezonden. Men kan dus aannemen, dat het aantal nog groter zal zijn en dat reeds een flinke bres geslagen is in de duikbotenvloot van Herr Doenitz.

Van welke bases uit de Duitse duikboten hebben geopereerd en nog steeds opereren, is een vraag, die wij reeds eerder opgeworpen hebben, doch die inmiddels nog niet door de feiten is beantwoord. Geruchten deden de ronde, dat Duitse duikboten aan de kust van Brazilië geheime bases zouden hebben, doch deze werden reeds door de Braziliaanse autoriteiten tegengesproken.

Tevens heeft het verhaal van de beide Noordamerikaanse correspondenten, die vóór 7 December 1941 nog een zeiltocht maakten door het Caraïbische gebied, verschillende suggesties doen ontstaan omtrent andere plaatsen, waar de duikboten telkens van nieuwe olie en voorraden zouden worden voorzien. Bewijzen kon men echter niets en de onderzoekingen welke werden ingesteld, hadden tot nog toe geen positieve resultaten.

De voornaamste bases blijven in ieder geval de Duitse havens. Sommige daarvan liggen in Noorwegen, sommige in Duitsland zelf, verder in Nederland, België en Frankrijk. Bovendien is er een sterk vermoeden, dat de kust van Frans West Afrika voor de nazie-duikboten is opengesteld.

Het is gedeeltelijk in het vaststellen van de plaats der bases, dat de uitroeiing van de metalen zeemonsters gelegen is en de Britse aanval op Saint Nazaire was een mooi voorbeeld hoe de uitroeiing uiteindelijk tot stand zal komen.

Want vooral van deze Franse havens moeten de Duitse duikboten uitgezonden worden, willen zij helemaal aan de Amerikaanse kusten haar slachtoffers opzoeken en na het gedane werk weer terug naar huis keren. De duikboten van Duitsland, die variëren van 500 tot 750 ton hebben een actieradius van 10.000 tot 11.000 mijl. Zij kunnen van 60 tot 90 dagen van haar thuisbasis blijven, welke tijd afhangt van het varen boven water, de snelheid, welke het schip bij wijlen moet ontwikkelen en het aantal torpedo's, dat voorhanden is voor operaties. Dit is van 12 tot 20, terwijl de granaten voor de kanonnen van zulk een Duitse duikboot eplopen van 100 tot 150.

Verder is er nog een grote factor in het operatie-vermogen van de duikboten en dat is het moreel van de manschappen.

Van de bemanning wordt steeds veel gevergd. Zij is voortdurend in spanning en verwacht dat elk ogenblik een diepzeebom of een goed gemikte kanonskogel een einde aan haar leven kan maken.

De meest fitte types van mannen en lieden met weinig emotie, vormen de beste duikboot-officieren en manschappen. Maar ook dezen dragen duidelijke sporen van afmatting na een lange reis.

Een verlichting van de spanning is als de duikboot 's avonds aan de oppervlakte komt om de batterijen weer te vullen en der bemanning een kans te geven verse lucht te happen en de benen te strekken op de lange smalle dekken van het vaartuig. Natuurlijk is het mogelijk, dat enig ander soort van ontspanning verschaft wordt aan de mannen. Om die reden mag men er echter zeker van zijn, dat de verlaten eilanden op het Westelijk halfrond nauwkeurig worden gadegeslagen, vooral die in de warme zones.

want juist daar zou gelegenheid zijn, dat de mannen de kust eens konden oplopen of konden plonsen in het water van de tropische zeeën.

Men denkt ook aan de mogelijkheid, dat de duikboten in groepen varen. Terwijl een groep dan bezig is met de actieve operaties, bevindt een groep zich op weg naar huis en weer een andere groep op weg naar de jachtgronden.

Tot nu toe is er geen opheldering of Duitsland bij de aanval op Aruba en de scheepvaart in de Caraïbische Zee een gehele groep gezonden heeft.

Wij hebben ons echter laten vertellen, dat zich rond Aruba verschillende duikboten bevinden en zelfs zou de de man, die op het ogenblik Aruba aan water helpt — Frère Appollinaire — met zijn wichelroede hebben vastgesteld hoeveel het er waren.

Dit klinkt weliswaar ongelofelijk, doch deze Frère heeft met zijn wichelroede nog meer ongelofelijke dingen vastgesteld. Is een en ander echter waar, dan hebben wij in ons midden den man, die niet alleen een redder is voor Aruba, maar tevens de ondergang kan zijn voor Doenitz' duikboten.

NEDERLAND.

OP JAVA WORDT NOG GEVOCHTEN.

Te Melbourne werd bekend, dat twee Nederlandse legermachten van aanmerkelijke grootte tegen de Japanners vechten in de jungles van Java's berggebied. Zij zijn wel voorzien van voedsel en ammunitie en staan onder bevel van de generaals Schilling en Pesman (Melbourne, G.P.D. 8.4).

NEDERLANDS ROL IN DE STRIJD OM AUSTRALIË.

Te Sydney verwacht men, dat Nederlands Indische troepen een zeer belangrijke rol zullen spelen in de strijd om Australië — de eerste phase van het terugdrijven der Japanners via Nederlands Indië. Australiërs en Amerikanen hebben veel nut van de Nederlandse ervaringen ten aanzien van de strijdmethoden der Japanners. Nederlandse vliegers in Australië zijn bezig hun eigen eskaders te vormen.

Een officier van de Raf verklaarde, dat de Nederlandse vliegers tot de beste behoren, die ter beschikking staan. De Nederlandse vliegers, die in licht tropencostuum uit Indië zijn weten weg te komen, zijn nu in Australisch uniform gekleed, doch zij zijn gemakkelijk herkenbaar aan de Nederlandse emblemen op hun uniform (Sydney, G.P.D. 8.4).

EEN COMMISSIE VAN VIER.

Dr. Hubertus J. van Mook deelde mede, dat een commissie van vier, onder voorzitterschap van mr. Van Hoogstraten de Nederlands Indische aangelegenheden in Australië zal controleren (Melbourne, G.P.D. 8.4).

NEDERLANDSE STEUN AAN AUSTRALIË.

Dr. Hubertus J. van Mook heeft medegedeeld, dat de kern van de Nederlands Indische luchtmacht in Australië blijft als deel der geallieerde strijdmacht. Een groot aantal Nederlands Indische officieren is toegevoegd aan generaal MacArthurs staf en een groot gedeelte van het marinepersoneel blijft eveneens in Australië. De voorraden die door het Nederlands Indische gouvernement in de Verenigde Staten besteld zijn, komen nu naar Australië. De heer J. van Holst Pelekaan is secretaris van een Commissie, die alle Nederlands Indische burgerlijke, financiële en handelszaken in Australië behandelt, evenals alle vluchtelingenzaken.

Er is een Nederlands persbureau in Australië onder leiding van luitenant ter zee Quispel. Dr. Hubertus J. van Mook zeide een zeer aangenaam onderhoud te hebben gehad met generaal Mac Arthur: „Ik kan geen details mededelen, maar het ging niet over het weer" (Sydney, G.P.D. 8.4).

DE MEESTE LEERLING-PILOTEN ONTSNAPT.

Dr. Hubertus van Mook, Luitenant Gouverneur Generaal van Nederlands Oost Indië, zeide, dat het grootste deel van de luchtmacht der Nederlandse eilanden, waaronder de Hoofdcommandant L. H. van Oyen, van Java ontsnapt is met de meesten der leerling-vliegers (Sydney, (AP) 7.4).

VAN MOOK NAAR LONDEN.

Dr. Hubertus J. van Mook en een aantal hoge Nederlands Indische hoofdambtenaren gaan binnenkort naar Londen om met den minister van Koloniën te confereren (Londen, G.P.D. 8.4).

HEIN TER POORTEN MOEST ZICH OVERGEVEN.

Een Nederlandse zee-officier, die in Australië is aangekomen, vertelde, dat toen Generaal Hein ter Poorten zich spoedig na de val van Bandoeng moest overgeven, de Japanse generaal Ter Poortens sabel overnam, terwijl hij glimlachte naar den Duitsen generaal, die naast hem stond. De Japanse generaal vroeg aan Ter Poorten: „Hoeveel divisies hebt u?"

Ter Poorten antwoordde: „Hier één."

De Japanner: „Ik heb er negen, ik begrijp niet waarvoor u hebt gevochten."

Ter Poorten draaide zich om en antwoordde niet (Sydney, G P. D. 8.4).

ADMIRAAL HELFRICH HEEFT EEN NIEUWE POST.

De Nederlandse Regering maakte bekend, dat Vice Admiraal Coenraad Emile Lambert Helfrich met het commando is belast over alle Nederlandse strijdkrachten in het Oosten (Londen, (AP) 7.4).

DE SITUATIE IN BANDOENG.

Te Sydney wordt vernomen, dat de Japanners bepaalde wijken van Bandoeng uitsluitend voor Nederlandse families hebben bestemd. Van Japanse wreedheden werd tot nu toe niets vernomen. De Nirom zendt geregeld uit, doch uiteraard onder Japans toezicht. De Japanners hebben de prijs van rijst en andere voor de inlandse bevolking essentiële voedingsmiddelen gehalveerd (Sydney, G.P.D. 8.4).

JAPANSE CONCENTRATIE-KAMPEN.

Te Tokio is bekend gemaakt, dat de Japanse regering besloten heeft „gezien de voortdurende opruiende toespraken van Oudleden van het Nederlands Indische Gouvernement, speciaal van Doctor Hubertus J. van Mook", alle op Sumatra wonende Nederlanders als vijandelijke vreemdelingen te beschouwen en naar concentratiekampen te zenden: één voor vrouwen en één voor mannen (Tokio, G.P.D. 8.4).

FRANS GUYANA EEN BEDREIGING VOOR SURINAME.

R. H. Sharp schrijft uit Cayenne in de „Christian Science Monitor" van gisteren, dat Frans Guyana een positieve bedreiging vormt voor Suriname, welks bauxiet essentieel is voor de Amerikaanse vliegtuigproductie. Amerikaanse vliegtuigen mogen niet over Frans Guyana vliegen. Mededelingen over de al of niet aanwezigheid van nazie-vliegvelden spreken elkaar tegen. „Wanneer er geen nazie-vliegvelden zouden zijn", schrijft Sharp, „dan zouden de nazies hun methoden wel heel drastisch hebben veranderd". Gouverneur Admiraal Robert is een Vichyst. Brazilië, de Verenigde Staten en Nederland staan waakzaam op hun post (New York, G.P.D. 8.4).

NEDERLANDERS GEDOOD.

Weer zijn enige Nederlanders „wegens brandstichting en veroorzaken van treinongelukken" door de Duitsers geëxecuteerd (Lissabon, G.P.D. 8.4).

BOEREN NAAR DE BALTISCHE STATEN.

Radio Hilversum heeft bekend gemaakt, dat een aantal Nederlandse boeren zullen moeten verhuizen naar de Baltische landen om daar een groot aantal kleine boerderijen te bewerken (Londen, G.P.D. 8.4).

DE TYPHUS-EPIDEMIE.

Het Nationale Dagblad deelt mede, dat de burgemeester van Rotterdam met het oog op het feit, dat de Europese typhus-epidemie ook Nederland bedreigt, strenge voorzorgsmaatregelen heeft doen nemen. Ontluizing van alle vreemdelingen is verplicht (Lissabon, G.P.D. 8.4).

NEDERLANDSE PAASDIENST TE NEW YORK.

Eergisteren werd in de West End Collegiate Kerk te New York een speciale Paasdienst gehouden. O.a. werd het woord gevoerd door Zijne Excellentie Dr. Alexander Loudon, Harer Majesteits Gezant te Washington. In die dienst, onder de auspiciën van verscheidene Nederlandse organisaties in New York en omstreken, werden de namen voorgelezen van de leden der verenigingen, die in het afgelopen jaar zijn overleden.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid der Redactie).

In gesprekken met vrienden en kennissen kwam ik enige malen tot de slotsom, dat er nog steeds mensen zijn, die omtrent enige punten van het zg. „C.S.M.-Conflict" niets of bijna niets afweten en een nadere uiteenzetting zouden waarderen.

Hen enigszins te bevredigen is de bedoeling van deze bijdrage, doch het zal eenieder duidelijk zijn, dat dit een taak is, waarom we niet anders dan met de uiterste omzichtigheid kunnen beginnen. Immers de weg van onderling overleg, die overal en altijd in de aanvang zo stroef en moeilijk begaanbaar is, is uit bittere noodzaak en dank zij der voorbeeldige houding der CSM officieren eindelijk betreden.

Nu weder de luchtig bedekte strijdbijl op te nemen, zou onverstandig zijn en de zo noodzakelijke onderhandelingen misschien kunnen belemmeren.

Laten we ons daarom alleen bepalen tot het memoreren van een drietal punten en kleine beschouwingen daaraan vastknopen.

Het was op 23 Februari 1942 om 15 uur, dat de Gezagvoerders van een achttal C.S.M.-tankers hun geheime instructies — de volgende morgen uit te varen — ontvingen.

Een half uur later aan boord gekomen, bleek het tijdstip van vertrek den matrozen en stokers reeds bekend en stonden dezen, gepakt en gezakt, klaar om hun schepen te verlaten en niet uit te varen.

Dit was het moment waarop het C.S.M.-conflict tot uitbarsting kwam en zeer ten onrechte verkeren sommigen in de mening dat dit conflict ontstond doordat de officieren, hun alleszins te billijken verlangens kenbaar hadden gemaakt.

Dat is pertinent abuis en duidelijk aan te tonen, daar de officieren van die 23e Februari af zelf alles en alles in het werk stelden de schepen in orde en klaar voor vertrek te houden zonder hun bekwaam personeel.

De machinisten verzorgden dag en nacht hun machines, ketels en hulpwerktuigen, terwijl kapiteins en stuurlieden de door rook, roet en olie bevuilde hutten, dekken, ladders, trossen enz., voor hun rekening namen.

Van de dag af, dat matrozen en stokers verdwenen, hebben zij die werkzaamheden volgehouden, en als men bedenkt, welke ontberingen zij in verband met transport, maaltijden, logies enz., ondergaan, dan pleit dit alles weer voor de prachtige eigenschappen dier „onwillige" zeelieden.

Zij waren en bleven op hun post, de den niet alleen wat klakkeloos plicht genoemd wordt, maar veel en veel meer dan men elders van Koopvaardij-officieren verlangt.

Zij begrijpen de, zo raak door den Heer Piet Boonstra geciteerde versregel: „'t Is plicht dat ied're jongen" en verwachten, dat ook „ied're jongen" aan de wal zijn plicht zal beseffen en ernaar zal durven handelen. Als dan de reder bekwame, energieke lieden uit ons midden kiest, geen „laughing fools" — „witte voetjes" jagers of „ruggegraatlozen", dan maken we in korte tijd een reuzensprong naar de zo bitter nodige vooruitgang, dan worden „conflicten" vermeden en brengen we de zwaar bevochten eindoverwinning maanden dichterbij.

Het tweede punt, waarmede sommigen trachten te schermen, is: „Alle kapiteins verklaarden toch aan het einde der maand in hun scheepsjournalen, dat „sloepenrol" gehouden werd en alles in orde was!"

Het eenvoudige antwoord dat „sloepenrol" gehouden kan worden zonder reddingsmateriaal en het: „alles in orde", alleen betrekking kan hebben op dat wat aan boord is, moet toch wel deze schermers over hun eigen kortzichtigheid verbaasd doen staan en het schaamrood op de kaken jagen.

Het derde punt, dat bij voorbaat bestrijding behoeft, is de door mij van slechts twee verschillende personen vernomen uitdrukking: „Eerst varen en dan praten!"

Zo'n order betekent, vooral heden ten dage, in des zeemans practijk: „Eerst ver......drinken en/of verbranden en dan...... nog meer ontberingen en vernederingen."

Op zo'n moment is het zaak dat woordje „plicht" van beide kanten te belichten, het zelfs als plicht te beschouwen, te weigeren onnodig mensenlevens en kostbare goederen te riskeren of de dood in te jagen.

Dat hebben wij, C.S.M.-officieren, gedaan en geen enkele Hitler of Gestapo kan ons van dat voornemen of van die plicht afbrengen.

Wij strijden voor Vrijheid, Recht, échte Democratie, voor een betere toekomst...... Zouden wij dan soms met zelfmoord moeten beginnen?

Aan de wal beschermen wij ons en onze familieleden door toepassing van verduistering, schuilkelders, luchtbeschermingsoefeningen, oefening in E.H.B.O., noodhospitalen, gasmaskers, bom- of scherfvrije wijkplaatsen, luchtafweergeschut en kanonnen, opvoering van de belasting en de weermacht enz., enz.

Dat is zeer noodzakelijk en logisch, niet waar? Wel? Een driehonderd rasechte Nederlanders, C.S.M.-ers, verlangden ook die bescherming voor hen zelf en de achtergelaten betrekkingen. Is er iemand die daar iets op tegen kan hebben?

Onze directe verlangens zijn nu ingewilligd, wij staan gereed om onmiddellijk uit te varen en onze van hoop vervulde verwachtingen maken een goede kans vervuld te worden.

We genieten met „volle teugen" van ons gedwongen „landrot" spelen, geruchten gaan, dat men ook ons op feestmaaltijden wil tracteren, dat dames de vreugde met haar aanwezigheid zullen verhogen, dat ook wij de Heren van de Pers „vriendelijk" mogen rondleiden op onze scheepjes, maar...... laat men zich haasten, want zodra het eigenlijke conflict geëindigd is, gaan wij er weer op uit, en ontbreekt ons de tijd.

De wijde ruimte trekt en met één of twee van die Amerikaanse bommenwerpers boven ons „Sal 't waerachtig wel gaen!"

K. Brandwijk Nodelijk.

Van de Fronten.

COMMUNIQUÉ VAN MOSKOU.

Het Russisch middernachtelijk communiqué luidt als volgt: „Op 7 April hadden geen grote veranderingen plaats aan het front. Op 6 April werden 79 Duitse vliegtuigen vernield. Onze verliezen bedragen 19 vliegtuigen" (Moskou, (AP) 8.4).

MIDDAGCOMMUNIQUÉ DER RUSSEN.

Het Russische middagcommuniqué luidt als volgt: „In de nacht van 7 op 8 April hadden er geen belangrijke veranderingen plaats aan het front. In een der sectoren van het Noordwestelijke front rukte een onzer eenheden op en bracht ernstige verliezen toe aan den vijand. Bij gevechten op een enkele dag verloor de vijand 1125 soldaten en officieren in doden en gewonden. Onze eenheden, die opereren in een sector van het Zuidwestelijke front heroverden een krachtig gefortificeerde bewoonde plaats. In de straten van dit dorp liet de vijand 250 gedode soldaten en officieren achter alsmede 6 beschadigde tanks en 4 kanonnen. In een sector van het Kalinifront vernietigden onze eenheden bij gevechten van een dag 2 Duitse tanks, 6 kanonnen, 15 machinegeweren en 2 mortieren-batterijen. De vijand verloor 300 soldaten en officieren, die gedood werden" (Moskou, (AP) 8.4).

DE GEVECHTEN IN RUSLAND.

Noland Norgaard seint uit Londen:

De hevigste luchtgevechten van het jaar met een toenemend aantal tanks, dat in een vergezellende actie op de grond geworpen wordt, woedden aan beide zijden van het Ilmenmeer, waarbij de Russen de gevechten zouden intensificeren om het gevangen 16de Duitse leger in de buurt van Staraya Russa bij het Ilmenmeer weg te vagen. De Duitsers gaven toe, dat de Russen door hun linies heenbraken ten Zuid-Oosten van het meer door een hevige door tanks gesteunde aanval, welke volgde op een geduchte artillerie-voorbereiding.

Hieraan werd toegevoegd, dat de opening gesloten werd slechts nadat ernstige gevechten van man tegen man hadden plaatsgehad. Officiële Russische berichten noemden de plaatsen niet op waar het merendeel van de 415 Duitse vliegtuigen werd neergeschoten in een periode van 8 dagen, welke eindigde met Pasen, doch berichten uit Stockholm gaven te kennen, dat een groot deel daarvan transportvliegtuigen waren, die Generaal Busch's omsingelde strijdmacht van voorraden wilden voorzien.

De Duitsers maakten bekend, dat zij reusachtige formaties van duikbommenwerpers en gevechtsvliegtuigen wierpen in het gebied van het Ilmenmeer, zowel tegen de Sovjet-luchtmachten als tegen de concentraties van tanks en troepen.

Berichten uit Stockholm evenals Russische en Duitse berichten gaven te kennen, dat verder naar het Zuiden langs het front de strijd beperkt was tot plaatselijke gevechten, terwijl beide zijden voortgingen reserves aan te voeren en gewacht wordt tot de grond begaanbaar wordt. Tegelijkertijd toonden de berichten dat er een grotere activiteit verder in het Noorden was, vooral aan het Finse front, waar de ernstige wintertoestanden nog heersen.

De mogelijkheid, dat de Duitsers en Finnen de gedwongen kalmte in het Zuiden gebruikten om nieuwe pogingen te doen, teneinde hun positie in het hoge Noorden te verbeteren en misschien zelfs een nieuwe aanval op Murmansk voor te bereiden, werd in Londen algemeen besproken als resultaat van de toegenomen luchtactiviteit in dat gebied en de Duitse wens om de vloed van Noordamerikaanse en Britse wapenen naar het Rode leger af te snijden.

De Finnen meldden, dat de Russen haastig nieuwe fortificaties bouwen om de Murmansk-Leningrad spoorlijn te beschermen.

Zowel de berichten uit Stockholm, als uit Moskou legden de nadruk op de beweging van grote strijdkrachten naar posities aan het Zuidelijk front.

Een Stockholmse correspondent meldde, dat 100 gereorganiseerde Russische divisies, welke de laatste 4 maanden rustten achter de Don en de Wolga, waren getrokken in de sector van Charkov tot Taganrog. Er kwam echter geen nieuws uit andere bronnen om zulk een cijfer te steunen. Tegelijkertijd werd er grote nadruk gelegd op het voordeel, dat de Duitsers bezitten door de winter te hebben doorgebracht in een langzame terugtocht naar gebied, waar zij in staat waren de verbindingen te versterken, terwijl de Russen thans grote gebieden bezetten waar de verbindingen en al het andere wat van waarde is, vernietigd is (Londen, (AP) 7.4).

DUITSE AANVAL OP DE KRIM.

De radio van Moskou maakte bekend, dat de Duitsers de Sovjet-posities op de Krim hebben aangevallen met 100 tanks, doch gevangen werden door het verwoede Russische artillerievuur en tenslotte moesten terugkeren. Na verschillende uren van vruchteloze pogingen om de versperring te doorbreken, trokken de Duitse tanks, die nog werkten, zich terug met achterlating van 32 machines en honderden doden op het slagveld. De radio maakte niet bekend of de strijd plaats vond bij Sebastopol of in het gebied van Kertsj. Ook zeide de radio, dat Sovjet-troepen de Duitsers gisteren verdreven uit een belangrijk dorp aan het Zuidwestelijke (Orel — Taganrog) front, niettegenstaande intens machinegeweervuur, en 7 nazie-tanks veroverden. De biezonderheden onthullen, dat zowel Russische als Duitse tanks in de strijd betrokken waren, waardoor te kennen werd gegeven, dat de grond droogde of opnieuw bevroor in dat gebied. De naam van het dorp werd niet genoemd (Moskou, (AP) 8.4).

RUSSEN NEMEN NOG 23 PLAATSEN.

Berichten van het front delen mede, dat 30 door de Duitsers bezette plaatsen en een groot spoorwegstation gevallen zijn voor de verwoede aanvallen van het Rode leger gedurende de laatste 2 dagen in een sector aan het Westelijk front (Kuibysjev, (AP) 7.4).

DUITSE RESERVES MOETEN HARD MEEDOEN.

Als een bewijs, dat de Duitsers hun reserves voor de lente vóór de tijd gebruiken, zeide „Pravda", dat tanks welke khaki gekleurd zijn inplaats van wit, gebruikt werden bij een tegenaanval van de nazies bij een belangrijk punt (Kuibysjev, (AP) 7.4).

COMMUNIQUÉ VAN BIRMA.

Het Britse communiqué van Birma luidt als volgt: „Er zijn geen berichten ontvangen omtrent enige verandering in de situatie aan het Irawaddyfront. Een stad in het Noorden van Birma werd gisteren om 4 uur G.M.T. gebombardeerd. Er zijn nog geen biezonderheden beschikbaar, doch voor zover bekend is werd geen schade of ongevallen veroorzaakt aan militair personeel of bezit" (New Delhi, (AP) 8.4).

JAPANSE LANDING OP EILAND MANUS.

Berichten uit Nieuw Guinea deelden mede, dat de Japanners met een kleine bezettingsmacht geland zijn te Lerengau op het eiland Manus, een der grootste van de Admiraliteitsgroep ten Noorden van Nieuw Guinea (Sydney, (AP) 8.4).

GENERAAL MARSHALL IN LONDEN GEARRIVEERD.

Generaal George C. Marshall, Hoofd van Staf van het Noordamerikaanse Leger en Harry Hopkins, Voorzitter van de Brits-Noordamerikaanse ammunitietoewijzingsraad, arriveerden in Londen.

De aankomst van het Noordamerikaanse Stafhoofd komt vlak na de berichten, die in Londen de ronde doen, dat het grootste deel van het Noordamerikaanse leger oefent voor een massa-invasie op het continent. Deze berichten, die pas gisteren in de Londense bladen werden gepubliceerd, zeiden, dat de Noordamerikanen en Britten eventueel gezamenlijk zullen toeslaan naar het hart van industrieel Duitsland door Frankrijk (Londen, (AP) 8.4).

DE ITALIAANSE SCHEPEN TE GIBRALTAR.

Twee lijnschepen, die hetzelfde type schenen te hebben als de „Oceania" en de „Saturnia", hoewel zij de namen droegen van „Arcola" en „Italeto", arriveerden in Gibraltar gezamenlijk met twee tankers uit een Italiaanse haven. De schepen zullen worden gebruikt onder een overeenkomst voor uitwisseling van gewonde Britse en Italiaanse gevangenen (Tanger, (AP) 7.4).

CANADESE TROEPEN ZULLEN TOESLAAN.

De Canadese Luitenant Generaal A. G. McNaughton gaf op een persconferentie te kennen, dat Canadese troepen spoedig zouden kunnen toeslaan langs de door de nazies bezette kust van Europa. Toen hem gevraagd werd of hij verwachtte, dat de Canadese troepen deel zullen nemen aan de invalsactiviteiten, antwoordde McNaughton: „Ja. Patrouille- en invalsactiviteiten zijn deel van de training, die de troepen nodig hebben en de normale gewoonte van het leger is om zijn patrouilles ver uit te zenden" (Ergens in Engeland, (AP) 7.4).

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Washington: Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog meldt een algemene terugtrekking van de Filipino en Noordamerikaanse strijdkrachten op Bataan naar nieuwe defensie-posities vanwege een Japanse penetratie in haar linie. De troepen trokken terug naar van tevoren gereedgemaakte posities.

— Washington: De Noordamerikaanse Marine deelde mede, dat een Noordamerikaanse duikboot in de Chinese zee 2 Japanse koopvaardijschepen tot zinken heeft gebracht, waarvan een van 10.000 ton en een van 5.000 ton.

— Londen: Over de aankomst van Generaal Marshall en Harry Hopkins in Londen wordt nog gemeld, dat zij vergezeld werden door Kolonel Howard Graig van het luchtcorps, Luitenant Kolonel A. C. Dedemeyer van de Generale Staf en Luitenant Commandant J. R. Fulton van de Marine. Marshall hield een bespreking met Groot Britannië's nieuwen Stafhoofd Generaal Sir Alan Brooke.

De mogelijkheid van de marine-strategie zou volgens de waarnemers een groot deel uitmaken van de besprekingen.

— Folkestone: Eskader na eskader van Raf-vliegtuigen donderden over het Engelse Kanaal gedurende een half uur in de vroege morgen. Dampsporen hoog in de lucht boven de Franse kust tussen Kaap Gris Nez en Calais gaven te kennen, dat Duitse gevechtsvliegtuigen in strijd gewikkeld waren.

CURACAO.

AAN DE ABONNEES.

In verband met een kleine wijziging in de dienstregeling van de KLM zal „Dagblad Amigoe di Curaçao" voortaan verzonden worden als volgt:

Op Maandag, Dinsdag, Donderdag en Zaterdag om 12.30 uur. Op Woensdag en Vrijdag om 15.10 uur.

De wijziging voor het vroege vliegtuig om 12.30 uur brengt aan Redactie, Drukkerij en Administratie een enorm ongerief mede, maar alle diensten zullen het hunne doen om de courant op tijd gereed te krijgen.

De vervroeging staat in verband met de vliegdienst op Maracaibo; bij vervroeging kunnen de vliegtuigen voor donker weer thuis zijn en behoeven zij niet bij schemer te landen hetgeen technisch nog moeilijker is dan bij volle duisternis.

OPGEVEN VAN BERICHTEN.

Soms wordt er opgebeld en gevraagd naar een bepaalden persoon op de Redactie. Het kan gebeuren, dat de gevraagde persoon er niet is en later opbelt. Dan blijkt soms, dat de persoon die opbelde een berichtje had willen opgeven, hetgeen dan vaak reeds te laat is geworden. Men kan zulks steeds opgeven aan den persoon, die u het eerst te woord staat. Redactie.

VERPLICHTE ARBEID IN DE OLIERAFFINADERIJEN.

Overwegende, dat de huidige omstandigheden ten aanzien van de Olieraffinaderijbedrijven in Curaçao, van dien aard zijn, dat zodanig verloop van personeel in die bedrijven dreigt te ontstaan, waardoor het gevaar bestaat, dat de werkzaamheden, welke in die bedrijven in verband met de oorlogvoering mede in het belang van het Koninkrijk worden verricht, niet of niet meer behoorlijk zullen kunnen worden voortgezet, heeft Zijne Excellentie de Gouverneur bepaald, dat alle olieraffinaderijen in Curaçao bedrijven zijn, waarin verplichte arbeid wordt verricht.

Als de organen, die ontbinding van de ambtelijke verhouding of burgerlijke dienstbetrekking kunnen verlenen, worden aangewezen de Directies van bovengenoemde bedrijven.

DE STAKING DER BOOTWERKERS.

In de loop van de morgen duurde de staking der bootwerkers nog voort. Gisteren bezochten ongeveer 60 bootwerkers het stadhuis om een onderhoud te hebben. 10 Bootwerkers, 5 van de stad en 5 van de cunucu hadden een bespreking met de Heren Cornelius Suthoff, Willem Gauw, Jan H. van Boven en Mario C. Cadieres. Hun eisen waren 50% loonsverhoging en een eerder ingaan van de overtijdregeling. De Heren van het Gouvernement zegden toe de eisen te onderzoeken en het antwoord binnen 14 dagen te geven, doch de bootwerkers moesten terstond aan het werk gaan. De bootwerkers gingen echter niet aan het werk en hedenochtend werden ongeveer 20 bootwerkers door de politie opgepakt. Momenteel zijn er besprekingen gaande.

Tijdens de Paasdagen verrichtten Schutters de lossingswerkzaamheden der schepen. Vandaag ligt het werk stil.

BOOTJES IN DE AVOND.

De overhaal van Otrabanda naar Punda of omgekeerd, die overdag met twee boten werkt, heeft er 's avonds maar één. Dit is op zichzelf niet zo heel erg, daar het voetgangersverkeer ook beduidend minder is.

Maar men heeft er toch iets op gevonden om het moeilijk, ja zelfs levensgevaarlijk te maken. In het duister is het toch al uitkijken, waar men stapt, wanneer men het bootje opgaat. Een der bootjes heeft men nu vastgemeerd aan de Pundazijde en het andere bootje, dat heen en weer vaart, gaat langs het vastgemeerde bootje liggen, met het gevolg, dat men van het overgevaren bootje moet stappen op het vastgemeerde bootje en dan pas op de wal. Het lijkt erg simpel, doch hij, die in het donker dat al eens heeft medegemaakt, weet dat dit een zeer hachelijke onderneming is.

Kan het niet-dienstdoende bootje niet ergens anders de nacht doorbrengen?

OVER BATTERIJTJES.

Herhaalde malen werd ons gevraagd of er nog batterijtjes te krijgen waren, daar verschillende winkeliers neen verkopen. Voorlopig zijn alle batterijtjes voor de toortslantaarns uitverkocht, doch de batterijtjes voor de zg. zaklantaarns (vulpenmodel) zijn nog overal verkrijgbaar.

Er is echter een grote voorraad batterijtjes op komst, dus gelukkig behoeft men niet te vrezen voor een tekort.

De bestaande voorraad was niet berekend op de verduisteringsverkoop, te meer daar zowel het Gouvernement als de C.P.I.M. belangrijke hoeveelheden opkochten. Ook particulieren waren gretiger kopers dan anders om het hoofd te bieden aan de Egyptische duisternis, die er heerst als de maan haar volle licht niet aan heeft.

Doch geen zorgen, de batterijtjes komen.

BIJ DE NEDERLANDSE TROEPEN TE SUFFISANT.

Jongstleden Donderdagavond vond in de Ontspanningszaal van de Nederlandse Troepen Suffisant onder de auspiciën van den Commandant N.T.S., den Kapitein Meyboom, voor een publiek van ongeveer 800 Amerikaanse en Nederlandse Militairen een Ontspanningsavondje plaats, zéér geslaagd dank zij der belangeloze medewerking van het Orkest van het m.s. „Colombia" (thans tijdelijk aan boord van het s.s. „Cottica").

Spontane bijdragen uit de zaal verhoogden de stemming: Een pas uit Engeland gearriveerde Luitenant der Mariniers gaf op de piano, begeleid door den drummer, enkele uitstekende nummertjes „Hot Jazz" weg.

Sergeant der Mariniers Abbenhuis oogstte dankbaar applaus met zijn Franse „chansons".

Enorm veel succes oogstte de Schutter Torres met zijn „Conga" en „Tapdansen".

Ook moet vermeld worden de voortreffelijke vertolking van de „musico nacional" (piano met begeleiding) van den „Schutter Nobo" Cordi.

De vele ten beste gegeven goede oude Hollandse liedjes werden door de zaal uit volle borst meegezongen.

Om 11.00 uur werd de avond, na een kort woord van Commandant Meyboom, besloten met het Amerikaanse en Nederlandse Volkslied.

FRÈRE ANDRÉ OP CURAÇAO.

Frère André van Oranjestad, Aruba, arriveerde eergisteren te Willemstad, waar hij enige tijd verblijven zal in verband met een kleine operatie in het St. Elisabethsgasthuis.

SOCIËTEIT GROOT KWARTIER.

Bioscoopvoorstelling voor kinderen.

Zaterdag as. om 18.30 uur precies zal voor de kinderen een collectie zeer aardige films vertoond worden in de Sociëteit „Groot Kwartier".

Alle ouders worden verzocht hun kinderen in de gelegenheid te stellen deze voorstelling bij te wonen, want de Sociëteit staat wederom borg voor een heel gezellige avond!

VERDUISTERING.

Hedenavond begint de verduistering om 18.17 uur. Zij eindigt morgenochtend om 6.03 uur.

2 Duizend Bombardementen op Malta.

Voortdurende bombardementen hebben Malta op 60 mijl van Italië nog niet neergeslagen.

Gibraltar—Malta—Suez is de sleutel tot de Middellandse Zee.

De meest gebombardeerde plek van onze aarde is Malta, een eiland dat iets kleiner is dan Curaçao. Het eiland ligt precies tussen de zuidpunt van Sicilië en de Italiaanse stad Tripoli in Libye. Wie Malta heeft, beheerst de zeeroute van Gibraltar naar Suez, die door de nauwe zeestraat alhier gaat. En sedert 1800 is Malta in handen van de Britten. Gisteren kropen de 266.000 bewoners van het kleine eiland weg in de talloze natuurlijke schuilkelders, die op het eiland te vinden zijn. Ook St. Paulus, die zoals bekend een tijd op Malta doorbracht, woonde een tijdlang in zulk een grot.

Malta is het voornaamste eiland van de Maltezer archipel, waarvan ook de kleinere eilanden Gozo (het oude Ogygia, waar Odysseus enkele jaren gedwongen met de nimf Calypso leefde) en Comino deel uitmaken, en gedurende eeuwen het bolwerk van macht geweest voor de heersers in de Middellandse Zee. Zijn strategische positie en de schitterende havens, door grimmige rotsen ingesloten, hebben het tot een formidabel bastion gemaakt voor oude stammen, zeerovers, kruisvaarders en zeemogendheden. Zoals het een bolwerk was in de oude tijd, is het nu een machtscentrum voor de Britse heerschappij over de Middellandse Zee.

Ofschoon door de inzet van het vliegtuig kwetsbaar geworden, is het een marinepost, welks handhaving noodzakelijk is om de route door de Middellandse Zee naar Engels Indië en het Verre Oosten voor de Britse handel en voor het vervoer van wapenen open te houden. In verband hiermee moet men Malta zien als het centrum van heerschappij ter zee, welks waarde echter voor de Britten in hoofdzaak afhangt van het bezit van Gibraltar en Suez. Wanneer een dezer of beide poorten voor hen gesloten zullen worden, zou het voortbestaan van Malta als Britse basis sterk in gevaar komen. Men moet daarom Malta eigenlijk bezien in het licht van zijn historie, zijn strategische positie en zijn toekomstmogelijkheden.

De H. Paulus leed schipbreuk op Malta's kusten.

Malta's eerste kolonisatoren in de oude tijd waren de Phoeniciërs, die er in ongeveer 1500 vóór Christus' landden en hun werken vonden uit het stenen tijdperk, benevens fossielen uit de dagen, toen de archipel Europa en Afrika verbond. Van de Phoeniciërs, die door hun immigratie naar Malta de eerste zeelieden van Europa werden, hebben de Maltezers hun voorkomen, hun karaktertrekken en de grondslag van hun taal geërfd. In ongeveer 700 jaar vóór Christus' ging de heerschappij op de Grieken over; na hen waren het de Carthagers, de Romeinen en Arabieren, die hier achtereenvolgens heersten. Gedurende deze periode was de meest opzienbare gebeurtenis voor de archipel, — waarop de Maltezers met zekere trots terugzien — de schipbreuk aan de Noordkust van het eiland van den apostel Paulus in 58 na Christus', naar wien nog altijd de baai, waar hij aan land kwam, de St. Paulus-baai heet.

Verder de benoeming van den Romein Publius als hun eerste bisschop. De geboorte van den groten veldheer Hannibal heet ook bij de Maltezer-geschiedenis te horen. Men zegt, dat de bevolking tot het Christendom werd bekeerd ten tijde van de schipbreuk van den apostel Paulus. In 1090 na Christus' verdreef Rutger de Noorman van Sicilië de Arabieren uit de archipel en vestigde er een Christelijke regering. De Maltezers, die niet gesteld waren op een Arabische regering — ofschoon zij in taal en cultuur met de Arabieren verbonden zijn — hadden hier niets op tegen. Van deze tijd af tot aan 1530 was het een feodaal leen, om beurten onderworpen aan de Siciliaanse Kroon, de Noorse koningen, de Duitse keizers uit het huis van Zwaben Hohenstaufen, en de kronen van Anjou, Arragon en Castilië. Elke nieuwe heerser drukte zijn stempel op het leven op de eilanden, doch vele Phoenicische karaktereigenschappen bleven overheersen.

Voor een valk verwierven de ridders van de Orde van St. Jan van Jerusalem Malta.

De periode van de meest sensationele ontwikkelingen in de stormachtige geschiedenis van Malta, was toen Keizer Karel V van Sicilië, voor de jaarlijkse betaling van een valk de drie eilanden van de Archipel en Tripoli overdeed aan de ridders van de Orde van St. Jan van Jeruzalem, na die tijd bekend als de Maltezer ridders. Deze orde werd voor het eerst ingesteld te Jeruzalem in den jare 1099, — na de inneming van de stad door de Kruisvaarders — met het doel om het lijden van de christen-pelgrims naar het Heilige Land te verlichten. Paus Paschalis II stelde haar in het jaar 1113 opnieuw in. Toen de kruisvaarders in 1291 uit het Heilige Land verdreven werden, emigreerden de ridders, die te dien tijde de wapenhandel met hun liefdadige doelstelling gecombineerd hadden, naar Acre, daarna naar Cyprus en vervolgens naar Rhodos, waar zij bleven, totdat ze eindelijk verdreven werden door de Turkse overmacht. De leden verspreidden zich over de verschillende hoofdsteden van Europa, om zich tenslotte op Malta te herenigen en toen begon de eigenlijke geschiedenis van het eiland. Tot die tijd waren de gebeurtenissen van het eiland grotendeels een samenloop van omstandigheden geweest.

De ridders waren in de allereerste plaats strijders.

Eenmaal op Malta gevestigd, begonnen de ridders, die hoofdzakelijk uit de adellijke families van Europa stamden en verdeeld waren in provinciale klassen naar gelang van herkomst, met kracht te arbeiden voor de ontwikkeling van hun domein en zijn militaire doeleinden. Typerend voor de organisatie van de Orde, waren de provinciale klassen van de Provence, Auvergne, Frankrijk, Italië, Arragon, Catalonië, Navarra, Engeland en Castilië. Deze respectieve klassen werden tot zekere grens ondersteund (ook militair) door haar moederland, omdat zij humanitaire doeleinden nastreefden en tevens een bolwerk in de Middellandse Zee vormden tegen bedreigingen uit het Oosten. Er bestaat geen twijfel, dat de ridders deel hadden aan menslievende ondernemingen, maar de militaire handelingen, noodzakelijk om in de Middellandse Zee te domineren, overschaduwden alle overige activiteit. Hun belangstelling werd zelfs tenslotte geheel teruggebracht tot militaire zaken. Weinigen van hen konden lezen en schrijven, doch als vechtersbazen, vastbesloten zich nooit te bekommeren om de sterkte van den vijand, haddeu zij huns gelijken niet. De winsten, behaald met hun zeerooverijen en strooptochten waren enorm. De aldus vergaarde rijkdom werd zowel besteed aan het aanleggen van forten en de verfraaiing van hun omgeving, als aan luxueuze levenswijze.

Heldhaftig werd Malta verdedigd tegen de Turken.

Niet altijd waren de ridders in het offensief. In feite was de verdediging van Malta steeds het voornaamste oogmerk. Een van de meest heroïsche bladzijden van hun geschiedenis werd geschreven ten tijde van het beleg van het eiland door de Turken in 1565. Een handjevol ridders, onder den Grootmeester Jean de Lavalette (naar wien de tegenwoordige hoofdstad — veritaliaanst — Valetta heet) versloeg de Turkse overmacht na een verschrikkelijk bloedbad aan beide zijden. Kwartier werd door de beide tegenstanders gevraagd noch gegeven. De helft van de Turken werd opgeofferd aan de bestorming van het fort Sint Elmo. Dit fort aan de eisen des tijds aangepast, beschermt nog steeds de toegang tot de „Grand Harbor".

Bij hun pogingen om de ridders tot onderwerping te brengen, hadden de Turken een betrekkelijk grote macht in de strijd geworpen. Deze bestond uit 50 transportschepen, 130 galeien en 40.000 man aan troepen, — waaronder de reserves, begrepen waren — en 4000 Janitsaren, (een bevoorrechte klasse van Turkse infanteriesoldaten, ingesteld in 1329 en in 1826 door Sultan Mahmoed II opgeheven). De vloot werd gecommandeerd door Piali en de troepen door Moestapha.

Talloze mensenlevens gingen ook aan de zijde van de ridders bij deze belegering verloren, en de defensie-werken werden zodanig op de proef gesteld, dat zij geen voldoende veiligheid meer voor de toekomst boden. Als gevolg hiervan werd de gefortificeerde stad Valetta in 1566 gebouwd, op de plek, die volgens Jean de Lavalette tijdens het beleg de strategisch meest geschikte plaats was gebleken voor een ring van defensiewerken. Gelukkig waren de ridders rijk aan slaven en geld; van het laatste hadden zij zich voorzien door hun vele veroveringen te land en ter zee. Ook werden giften uit de Europese hoofdsteden ontvangen. Uitgebreide grachten en tunnels werden uit de rots gehouwen en de rotssteen, die op zo'n manier verkregen werd, werd gebruikt om grote forten en wallen aan te leggen. Gebouwd op een schiereiland met aan weerszijden mooie havens, toont dit verdedigingsstelsel heden ten dage nog de overmacht van lang vervlogen tijden aan, terwijl het een belofte voor nog sterkere defensie in de toekomst inhoudt.

Jean de Lavalette begon de bouw van een nieuw verdedigingsstelsel.

De grootmeester Jean de Lavalette was de held van het beleg en de bouwer van Valetta, dat te zijner ere zo genoemd werd. Hij was commandant van de galeien, een gelovig man, een goed vechter, en een vrijbuiter met een ridderlijke geest, het soort dat snel aan het uitsterven was. De Maltezers waren er dan ook trots op zulk een geniaal en vroom leider te kunnen volgen.

Ofschoon aan de bouw van de fortificaties grote aandacht werd geschonken bouwden de ridders ook vele monumentale gebouwen, waarvan de meeste thans nog bestaan. Waarschijnlijk is het meest interessante van deze gebouwen de kathedraal van Sint Jan, de eigen kerk van de ridders, die typerend is voor deze periode. Hier bevinden zich de graven van de grootmeesters en vele kunstschatten, waaronder sommige zeer oude Brusselse wandtapijten, die bij bepaalde religieuze gebeurtenissen uitgehangen worden. Deze wandtapijten werden door zeerovers geroofd, toen ze onderweg naar Malta waren, en later teruggekocht tegen een losgeld, even hoog als de prijs, die er oorspronkelijk voor betaald was. Vele andere gebouwen en uitgebreide kwartieren werden voor de provinciale klassen gebouwd. Dat van de Castiliaanse klasse was het mooiste van alle en doet thans dienst als militair en maritiem hoofdkwartier, terwijl de tegenwoordige Unionclub zetelt in wat eens het huis van de ridders van de Provence was. De welvaart nam toe, evenals de levensstandaard, en de ridders vergrootten hun prestige en invloed. In 1653 waren zij in staat om de Westindische eilanden St. Kitts, Sint Barthelémy, St. Martin en St. Croix van Koning Lodewijk van Frankrijk te kopen. Zij behielden deze eilanden een paar jaar en verkochten ze toen aan Franse kooplieden. Misschien leidde deze welvaart naar het verval, daar de ridders hun voornaamste liefdadige en militaire doelstellingen uit het oog verloren door hun rijke levenswijzen. Een van de welvarendste klassen der ridders was de Franse. Door het uitbreken van de Franse revolutie ging achter de voornaamste bron van inkomsten voor deze klasse verloren, de andere verloren hun inkomsten kort hierna. Dit was oorzaak van een zekere tweedracht in de Orde, waardoor intrigues in de diverse klassen ontstonden. Handelingen, die veel overeenkomst vertoonden met die van de tegenwoordige vijfde colonne slopen geleidelijk aan de organisatie binnen.

Napoleon steelt de eeuwenoude schatten.

Als uiteindelijk gevolg hiervan waren gedurende de afwezigheid van de Britse vloot uit de Middellandse Zee de poorten en forten geopend voor de soldaten van Napoleon. Ofschoon de Maltezer bevolking de ridders niet langer bewonderde, had zij toch niet veel op met deze verraderlijke handelwijze. Napoleon bezocht Malta op weg naar Egypte en eigende zich vele reliquieën toe voor zijn persoonlijke collectie. Plunderen deden de Fransen toen algemeen; helaas gingen de meeste van de aldus verkregen voorwerpen voor goed verloren, toen de Britten het Franse schip „L'Orient" in de slag van Aboukir tot zinken brachten.

Toen hij deze slag verloren had, liet Napoleon de hoop varen om de Middellandse Zee tot een Frans meer te maken, en een beleg, geleid door Nelson, tezamen met een revolutie van de Maltezers, eindigde met een overgave van de Franse troepen. Twee jaar hadden zij het volgehouden, doch in 1800 gaven zij zich in de fortificaties van Valetta over.

Met de ineenstorting van Frankrijk stond een Maltezer congres de eilanden aan de Britten af, met de uitdrukkelijke voorwaarde, dat de specifieke wetten, privilegiën en gewoonten, zowel burgerlijke als religieuze, gerespecteerd en gehandhaafd zouden worden. Een clausule in het verdrag van Amiens bepaalde, dat de Britten de eilanden aan de Maltezer ridders moesten teruggeven.

Deze clausule werd door de Maltezers niet onderstreept, noch door de Britten uitgevoerd. Het verdrag van Parijs in 1814 voorzag in de Britse heerschappij en deze verandering werd ondersteund door de Maltezers die wanbeheer van de zijde der ridders vreesden. Als internationale organisatie hielden de Maltezer ridders na het verlies van Malta practisch op te bestaan ofschoon hun munt op de eilanden de wettige bleef tot 1886. Tegenwoordig zijn er nog een paar klassen die zich aan humanitaire instellingen wijden. Het hoofd der Maltezer orde is thans Prins Chigi, die in Rome woont en de rang van vorst heeft.

Een schitterende uitkijkpost voor de Engelsen.

Het verkrijgen van Malta was van niet gering belang voor Britannië in verband met de beveiliging van de levensaders van het Imperium. Halverwege Gibraltar en Suez gelegen, is het een belangrijke sleutel voor de heerschappij op de Middellandse Zee. De militaire en maritieme activiteit concentreert zich om Valetta, dat op een schiereiland gebouwd is, met prachtige havens aan weerszijden. De voornaamste haven, die bekend is als „Grand Harbor" is in staat om een grote vloot te bergen, terwijl Marsamusetto of Marsaxlokk Harbor — een ondiepe haven aan de andere kant — voor kleinere schepen te gebruiken is. De havens zijn goed versterkt en de vele historische gebouwen zijn thans ingericht voor land- en zeestrijdkrachten.

In de stad Vittoriosa, tegenover Valetta aan de Grand Harbor gelegen is een werf, die in staat is in de behoeften van een moderne vloot te voorzien. Hier lag in vroeger tijd „The Great Galleon" gemeerd, het beroemde oorlogsschip van de ridders.

Dit vaartuig kon honderd ridders, vijfhonderd soldaten en honderd zeelieden bergen, benevens een bewapening, die uit 55 kanonnen bestond, welke kogels van zestig Engelse ponden afschoten.

Het huis van den tegenwoordigen commandant van het Marine-etablissement werd eens bewoond door den kapitein der galleien. Grotten, die vroeger gediend hebben als behuizing voor de galei-slaven, zijn nu in marine-opslagplaatsen veranderd.

De Britten zullen Malta niet zonder hevige strijd opgeven. Het eiland is dan ook wel in formidabele staat van verdediging gebracht. Het is van betekenis, dat een van de knapste Britse koloniale organisatoren weder in actieve dienst werd opgenomen om de luchtverdediging te organiseren en om het eiland in gereedheid te brengen, teneinde luchtaanvallen en een mogelijk beleg te doorstaan. De stenen forten en wallen zullen ongetwijfeld een goede verdediging hebben tegen vliegtuigen, maar het is niet waarschijnlijk, dat de Maltezer Zee-vloot in staat zal zijn als eenheid vanuit Grand Harbor te opereren, zolang Italië een positieve bedreiging vormt. Voor de voor anker liggende schepen bestaat een tweevoudig gevaar, n.l. om óf gebombardeerd te worden in een haven óf vastgehouden te worden door mijnenvelden. In verband hiermee is het interessant op te merken, dat gedurende de crisis van het voorjaar 1939 de commandant van de Britse Vloot het noodzakelijk oordeelde met zijn schepen te vertrekken voor een kruistocht naar het Oostelijke bekken van de Middellandse Zee. (Een kruiser bleef achter alsmede enige schepen, die in herstelling waren). Deze vloot bestond uit drie slagschepen, een slagkruiser, zes kruisers, een vliegkampschip, vier flottielje torpedobootjagers, een flottielje duikboot-eskader en een groot aantal torpedomotorboten, met de bijbehorende hulpschepen.

De slagschepen waren van de Warspite-klasse, die aan de slag bij Jutland hebben deelgenomen. Admiraal Sir Dudley Pound had zijn vlag gehesen op de Warspite, het slagschip, dat gebruikt werd tijdens de operaties van Narvik in het voorjaar van 1940 en dat zich ook bij Matapan onderscheidde.

De Maltezers stammen af van de Phoeniciërs.

Ofschoon de marine het grootste deel uitmaakt van de gewapende macht, die op Malta is gestationneerd, ligt er gewoonlijk een bepaald aantal troepen in garnizoen, evenals een passende Raf-organisatie. Deze bezetting is aanzienlijk uitgebreid, sedert het uitbreken van de oorlog met Italië.

De bewering, dat het Maltezer volk met de Italianen verwant zou zijn, berust op een misverstand, de Maltezers zijn in hoofdzaak van Phoenicische origine. Hun verbasterde taal is een afleiding van het Phoenicisch dat gemakkelijk door de Arabieren wordt verstaan. Aangezien het Italiaans langere tijd de taal was, die voor de rechtspraak gebezigd werd, droeg een groot aantal straten Italiaanse namen. Thans wordt echter het Maltees als rechtstaal gebruikt. Niet lang geleden zijn verder alle straatnamen veranderd in typisch Engelse; de voornaamste straat die vroeger Strada Reale heette, heet thans Kingsway. Nochtans is het Italiaans de algemeen gangbare taal, en het echte Maltezer volk is anti-Engels.

In het verleden hebben vele studerende Maltezers in Italië de hogeschool bezocht, waarschijnlijk was — eerder dan het bestaan van nationale banden — de nabijheid der universiteiten hiervan oorzaak, en vermoedelijk ook de belangstelling, die de Maltezers in het Vaticaan stellen. Stappen worden genomen om de mensen door de opvoeding nader tot de Britten te brengen, en sedert kort ook door radio-uitzendingen in de Maltese taal.

Het zou overdreven zijn te zeggen, dat de Maltezers den Britten in hart en nieren zijn toegewijd; zij hebben nooit in nauwe sociale betrekking gestaan met de op het eiland aanwezige Engelsen. Gemengde huwelijken hebben op grote schaal niet plaats gehad. Toen de ridders op het eiland kwamen, troffen zij daar vrome Katholieken aan, met een grote aanhankelijkheid aan het Vaticaan.

Toen Garibaldi naar Rome trok, was er zelfs sprake van, dat de Heilige Stoel naar Malta verplaatst zou worden.

De Maltezers willen vrijheid van godsdienst.

Wat de Maltezers thans van hun regeerders vragen, is dezelfde consideratie, die zij vroeger hebben gekend en dat is in de eerste plaats vrijheid van godsdienst, welke zoveel betekent in het leven van het Maltezer volk en een zekere vrijheid in de regering.

Nu deze wensen vervuld zijn, zullen zij volkomen instemmen met de handhaving van het Britse gezag. De Britten van hun kant zijn tevreden met de bezetting, omdat zij van de gemakkelijk te regeren Maltezers geen inmenging ondervinden, die van militair en maritiem standpunt bezien, aanleiding zou kunnen geven tot complicaties, wat de positie van het eiland betreft. Het Maltezer volk kan de bezetting niet anders beschouwen dan een voordeel voor zijn welvaart; sedert de ontwikkeling en uitbreiding van de maritieme macht in de Middellandse Zee is het er naar verhouding op vooruit gegaan. Het geboortecijfer en de bevolking zijn onder Brits bestuur geweldig toegenomen.

Er zijn tegenwoordig ongeveer 266.000 Maltezers met een bevolkingsdichtheid van ongeveer 2000 per vierkante mijl. De toeneming der bevolking staat in directe verhouding tot de maritieme activiteit in de Middellandse Zee. In 1931 bedroeg zij iets meer dan 240.000, in 1937 bijna 265.0000.

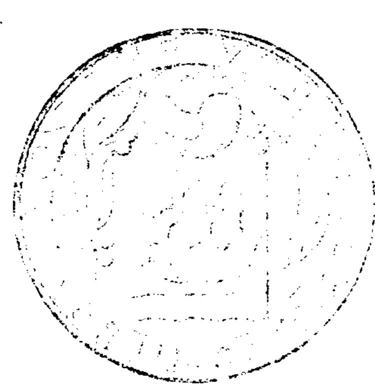
Ofschoon slechts betrekkelijk weinige Maltezers dienst genomen hebben bij de Britse strijdkrachten, hebben zij hun eigen troepen gehandhaafd om eventueel assistentie te kunnen verlenen. Onder de ridders hebben ze vaak gediend om hun eiland te verdedigen en deze hebben op hun beurt Maltezers verheven in de adelstand, welke door de Britten wettig erkend is. Ter aanvulling van de Britse strijdkrachten wordt een Maltezer regiment in reserve gehouden, dat bekend is als „The King's Own Regiment".

Het volk roemt op zijn groots verleden.

Onder de oudere Maltese vrouwen wordt een belangwekkende traditie gehandhaafd. Er bestaat nl. een legende, dat als herinnering aan de verkeerd uitgevoerde en ongewenste galanterie van Napoleons soldaten, zij en haar nakomelingen gedurende een periode van honderd jaar een „kap der schande", bekend als „valdetta" (een zwarte mantel met wijd uitstaande capuchon) zullen dragen. (Het zou waarschijnlijk juister zijn de valdetta te verbinden met de Arabische overheersing). Deze dracht werd niet ontworpen voor de moderne tijd, er is geen plaats voor in de autobus en aangezien zij het gezichtsveld beperken, zou een vrouw met een valdetta spoedig een ongeluk kunnen krijgen in het drukke verkeer. De moderne marine heeft Maltezers tewerk gesteld als arbeiders op de werf en luchtbeschermingsopzichters, doch het volk spiegelt zich nog steeds aan zijn vroegere glories te land en ter zee. Zijn historie leert, dat het ééns een eskader van de republiek Pisa vernietigd heeft en een beleg voor Syracuse heeft geslagen. Het heeft ook het eiland Creta aan de Venetianen ontworsteld, dank zij der vernietiging van de Turkse vloot. Intensief onderwezen in de beginselen der militaire defensie passen zij gemakkelijk in het Britse geheel.

Als de vloot thuis is, lijkt Valetta een bijenkorf, de vele bars en tingeltangels zitten dan vol bezoekers. Is de vloot op zee, dan lijkt Valetta een dode stad.

De gebeurtenissen volgen elkaar snel op in de Middellandse Zee en duidelijk, dat de Italianen vo[...] trachten te trekken uit de nabijhe[...] Malta en Sicilië voor het vol[...] van herhaaldelijke en verspreide [...]bardementen. Bommenwerpers k[...] vanuit Sicilië Valetta in ongeveer [...]tig minuten bereiken. Malta's to[...] is echter niet slechts afhankelijk [...] het resultaat der operaties in het [...]den, maar ook van die in andere [...] der Middellandse Zee.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN
Van Zondag 6 April 1942.

S.U.B.T. Jr. — Jong Holland Jr.	3—2.
S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1	2—2.

De verenigingen worden eraan herinnerd, dat de Algemene Ledenvergadering o Donderdag 9 April 1942 om 19.30 uur plaats vindt.

HET BESTUUR

EMMASTAD.

SOCIËTEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Hutspot [...] klapstuk. Morgen: Rosbief, geb. [...] sperciebonen.

Agenda:

Wo. 8 April 16.00 — 19.00 uur [...]titie toneelver. Emmastad.
Wo. 8 April 19.30 Oefenwed[...] biljartclub Asiento.
Do. 9 April 19.30 uur Oefenw[...] den biljartver. Asiento.
Vr. 10 April 16.00 — 19.00 uur [...]rale repetitie toneelver. Emmast[...] 20.00 uur Algem. ledenverga[...] Biljartver. Asiento.
Za. 11 April 16.30 — 17.00 u[...] ting van volgnummers voor pla[...]spreking. 17.00 — 18.00 uur Pla[...]spreking voor de premiere van [...] Wrekende God".
Zo. 12 April 16.00 uur Premiere „De wrekende God".

WACHTDIENSTEN: Wo. 8 [...]

Telegram Afdeling: Hr. Pons [...] 675, Amalia van Solmslaan 13.

Shipping & Supplies:
Hr. Voncken, tel. 304, Amalia [...] Solmslaan 5.

Scheepvaart Afdeling:
Hr. Wortel, tel. 448, Bernhard[...]

Toneelvereniging „Emmastad"

In aansluiting op onze voorga[...] bekendmakingen betreffende de [...]voering van „De Wrekende [...] door de toneelvereniging „Emmast[...] wordt het volgende onder Uw [...]dacht gebracht.

Zaterdag 11 April van 16.30 [...] **17.00** uur loting van volgnummers [...] plaatsbespreking.

Zaterdag 11 April van 17.00 [...] **18.00** uur plaatsbespreking.

De plaatsbespreking geschied[...] volgorde van de uitgelote volg[...]mers. Teneinde de bespreking c[...] verloop te doen hebben, wordt [...] dringend verzocht bij het aan de [...] zijn van zijn nummer aanwezig te [...] daar anders hogere nummers de [...] rang zullen hebben. Hoge volg[...]mers voor de eerste voorstelling [...]len geen voorkeur hebben voor [...] tweede voorstelling indien de zaal [...] geheel is uitverkocht. Voor [...] trekken van volgnummers moet [...] opgeven voor hoeveel personen [...] plaats wenst te reserveren, terw[...]vens de namen van de personen [...] van deze plaatsen wensen gebru[...] maken, bekend gemaakt moeten [...]den. Voor de eerste voorstelling [...] geen introductie toegestaan. [...] f. 1.25 per persoon; programma [...]mum f 0,25 per stuk.

In verband met toneelrepetities [...]len de Sociëteit- en biljartzaal [...] en Vrijdag van 16.00 — 19.00 uur [...] gesloten. Het terras, voorzien van [...] bar, blijft toegankelijk voor bezoekers.

Vertrekkende passagiers: 8 Ap[...] H. H. [...] K. Kraayeveld en gezin; 11 A[...] Horst en gezin (C.S.M.). [...] G. C. van Blitterswijk en gezin; [...] W. Kemper en gezin; Aug. de [...] A. B. Faa[...] en echtg. **15 April:** [...] echtg. E. Smit.

Aankomende passagiers: 3 Ap[...] J. Haayen en gezin; K. van Go[...] gezin. **8 April:** A. D. van Vliet en [...] zin. **11 April:** J. W. Beversluis [...] echtg.; D. Boll en gezin. 13 April [...] J. Verhaart. **15 April:** S. F. van K[...] en gezin; H. Rosenthal en gezin.

Voetbal: Donderdag 9 April a.s. [...] 16.30 uur vriendschappelijke voetbal[...]wedstrijd op het Asiento-terrein tussen [...] twee elftallen samengesteld uit klerken [...] werkzaam op de afdeling A.C. en C[...] van de C.P.I.M.